

Punto Erkon arkisto

Hilda Aspin kirjelmä

15.5. - 22.8. 1886

PLA-N-456-Bal-8

Helsinki 15 p. Toukok. 1886.

Rakas Rundi!

Täytyy tunnustaa että melko-
sitten tunnosta siunalla nyt
kajoitte. Olin panna meate
kun sentään se ajatus voit-
ti, että minun on niin mi-
un hyvä huomen illalla kun
saat pari riviä Helsingistä.
Ja minäpä siunalla kysän
kätteeni. Täällä kaipa
vaan niin pois. Kun sei-
sinne ylös lähtä
kesäkuu Kajalaan, ylämaail-
le keskelle auringonpais-
tetta ja metsää. — Mute

kun nyt edes pääsin Näs-
järven rannalle katso-
maan kuinka aurinko pa-
nee maata metsään, selän
tuolle puolen. Kaipaan
jo taas niin helpaasti
kesää (tai kesälomaa) ja ku-
vittelen taas, kuinka vete-
lehdin vielä murmilla
lyhyessä päiväpäistessä,
ihki saamme vielä ruveta
Oulua tavoittelemaan sen
ihmekautisen tuen sijaan!
Oululaiset ovat kaupan-
neet vapaata maata. -
Söderström kirjoitti että
lähettäisin kesikunssa
häälle "Nuorten lit." niin
hän sitte ilokunsa au-
taa vastauksen. - Sen pitäi-
nen se! - Tiedätkö mitä
herra teki kun yly-

asti käänsein sulle keskiviikkona selkämä? - Ovat valinnut nimet joko johtokunnan valitsijaksi tai johtokuntaan, on ole saanut selviää kunnan puolelta. Kristillissieläin kosto! Pira-pira-pira (hyvin pian peräkkäin sanottavat) - Näkivät komeat taulut seinillä. Järnefeltin taulut jäävät meille näköksi kahdeksi vuodeksi, kun he oliskellevat ulkomailla (Moskovaassa.) Ja komea kattolamppu ja paljon muuta hyviä. Niin illä pumlaa ki luvioima on kuin nuket kaappi. - Neiti Aalberg tulee ensi viikolla. Se nähdäkin ka hän on muuttanut. Ja tulee toisatteen vähe.

Hyvä on meillä ollut hyvin
huonoja huoneita. Kontraktia
ei ole vielä tehty. Se nyt
nähdä senkin ajan taas. —

Tulekos minulle huomenna kirjitti-
lläi tule min saattaisin tulla-
ria hiiliä jään päälle. —

Kuvasi on edesseni pöydällä. Kun
naam olivat terveemmän nä-
köisen nelli Viipurissa nyt,
kun tuossa pöydällä. Anna
partani kasvaa siksi kun tulet
Tampereelle. Minä lumen että
pidän siitä paljon. — Nyt
ei riviäkään enää. Koska
lähdit maalle? Me ne pian.
Kieltä kirjoitat useimmin, kun
olet ikävöisen. Hyvä göta!
Hildas!

Oltas muistat mikä ilta
tunaa on? 21. Elok. ja tunaa
on vaan nyt. Oletko?

Helsinki 18 p. Toukok. 1886.

12
Tampere

Oma Rindini!

Täinöltä sain terveisen, tun-
sin kyllä kuinka hartaita
olit lähettänyt. Arvasin
myös, että olit jimmalla
tromassa minulle kir-
jettä ja sen minä saan
huomen aamulla. Tiedätkös,
että minun on tänään
ollut niin kovin siuna-
ikäväni. En tiedä minkä
vuoksi. Olen vaan kuo-
tellut siuna tänne tai
meitä molempia Tam-
perelle ja kesä jo tul-

leikki. — Kontti lähtee
muutama kotipöleeseen,
Riikku jää vielä tänne.
Olinne Holmbergin luona
Riikkuun kanssa. Siellä
juna toiveita antanut.
Lääkkeitä vaan, joita
tulee nauttia kohon-
den ajan. Kovin kallis
lääkettä se on, se Holm-
berg. Gättele 10 a. kerralla.
Omi oikein, etten sentään
ole tarvinnut häntä.
Silmäni ovat jo melkein
terveet. Forsbergina menen
viimeisen kerran. Lapsella
se on (näkymätk.) mieli
kolluttu. — Kummas ei
ole vielä tullut, niin
etten tiedä, mitä hän
tuntee kesästä.

Jos minä saan Oksa

kuin lupaa ja jos te
ette tule sinnepäin am-
maan, tulit sinä jo Joka-
nekseni meille! Itkös
tuletkin? — Houltis an-
ostanut kengät; kovin
ne vaan näyttävät
pitkiltä. Minäkin tulin
itselleni sellaiset ke-
säksi. mitkä paretten
antavat ja vähän kor-
kolappuja. Kyllä minä
tilaan valokuviani myös.
— Ei minulla ole oikein-
min sinulle mitään
kerrattavia tähden vaan
pitää kassan hämy-
pöytä, kun on sinua
minä ikäväni. — Oksin
kassaa oli eilen suuri
"ulos puhuminen" minulle.
Hän ei syönyt eilen

ja on tänään villä ollut my-
nä. Kaikista muunpää egois-
tia ovat jinneri nuo kerttai-
set ihmiset, siksi että aina
kumlevat kehuttavan heidän
kerttaimustaan, eivät lopulta
usko voivansa olla ilkeitä.
Sitten se puhkeni siitä, että
minä sanoin Annin tullessa run-
alle ihan leikkittäni: "nyt tuli
sähkösanoma Väinöltä, häi tu-
u takaisin vasta Mainin
kanssa". Anni lähti ~~kohtaan~~
heti ja sanoi täällä Hammas-
"Hilola oli taas hävytön".
Silloin en enää voinut pidet-
tää itseäni. Juu hyvä se oli.
Parempi on olla kuin ker-
ran olen saanut sanoa kait-
ti, vaikka Anni tuli sah-
tuakaan paremmaksi. Ei hän
voinut itsekään sanoa mikä
tuossa lauseessa oli loukkaavaa,
itse on usein lausunut saman
arvelun. — Olkoon se nyt.

Hammas-
run-
alle
leikkittäni
Hilola
häi
hävytön
voinut
pidet-
tää
itseäni
ker-
ran
saanut
sanoa
kait-
ti
vähän
tuakaan
vähän
voinut
itsekään
sanoa
mikä
tuossa
lauseessa
oli
loukkaavaa
itse
on
usein
lausunut
saman
arvelun

19 p. — En pennuthan
kirjitti aamulla me-
nään. Muistui vasta että
oli minulle erityinen asia
kerrottavana. Kerroin-
ko minulle Wiipurissa
että Tohtori antoi mi-
nulle H. nella erään sak-
palaisen draaman, josta
minun piti ottaa aiheita
omaan. Täällä selitti hän
että tarkoitti että minun
piti kirjoittaa itselleni
osa. (!!!) Eilen alkoi taas
puhuta mitä ja vaati mi-
nun kesällä koetta-
maan. No minä lupasin
koettaa. Ajattelin että
kunhan minä tulen Tam-
perelle, antat minua.
En oikein muuten j. de
ainesta. Ensimmäisen koet-
taimisen vapaata aihetta

ja aion sanoakin sen
hänelle. En aio antaa
sitä itseäni. — Ki-
tos Minnan kirjjeestä.
Täällä häntäkin tulee.
Yhmin hänellä todella-
kin on. Jos et tule Van-
peren puoleen, niin me-
ne nitte sinne vähäkin
aikaa. Ei Annas ole
pitänyt lupaukseen, ei-
kä ole tullut tänne.
Kirjonta nyt hänelle ja
muutukaa ajoista anasta.

Hyvää yötä, rakas,
oma Runsimi. Et tiedä
kuinka kaipaam kesä
ja nima. — Kahden
viikon perästä on kesä
ja milloin me nitte
tervataan?

Hildan!

Sunnuntai ilta 12. —

30/5-86

Rundin armas!

Pari sanaa sinulle vielä
vaikka olen väsynyt sään-
gyn pohjiin asti. Kolme
ilttaa perättäin on näytetty
ja sitte olen vielä saanut
nousta joka aamu 5 tai
6 ylös lähettelemään niitä
lappia kotiin. Hanna ja Riik-
kin seivät jo eilen.
Täytyi sitte vielä valvot-
tiin aina 2-3. Tänään olen
ollut kuin keiteltyä sa-
rkenlikaa - remmoista
pehnoista nytty likaa ja

olen niin toivonut saada
mukha tai levätä sinun
olkapäätäsi nojalla. Mutta
olithan sinä yhä vaan
pois. Olin tahoton
kirjoittaa sinulle mutta
sekin on ollut mahdo-
tonta koko päivän. Sin-
degoistin tytöt Tampere-
stä ovat täällä veljensä
kruunaamista katsele-
massa. He asuvat
täällä. Ja hyvin on tilaa
kun kun Kusteen kera
vaan kehdustilemme.
Piru muutti myös tän-
ne tänään. Keski-
viik-
kona muuten verstaat
pois herikin kadulle 10.
Lluomenna menen "ak-
tiin." En mene paalun.
Maisten paalun menen
sitte vasta ulkomai kaus-
sa, kun olen solminut

hänelle seppelien! —

Le Kalbergin tamma?
Jotain se nyt nikkäsi =
nekin, kun kohdataan.
Vaikeatahan se nyt
on nimelle, kun et ole
nähtyt häneltä tulousta
jälkeen. Hän on kokon-
lailla muuttunut eikä
gliso ole jinnin ollen-
kaan hurmaantunut.
Tuntuu oikein kummalli-
setta. — Linnua, ketas
munta, saan taas piit-
tää "Katjasta"? — Tuntuu
minä hauskalta näitä se-
desse. Aina minä muis-
tel minua. En ole lu-
kenut vielä munta
kun puolet meistä se
on erittäin hieno ja
mestarillisesti kuvattu.
Pundini, rakes, stini nyt
jo Heivakunni alku häin

likellä kuin Kesäkuun
nyt. Lauvantaina lät-
lemme täällä 7 junes-
sa samalla Kirjotäl-
han villä paikin kestä
omalle Hillelleen!

22/6.86.

Laivalla Porin ja Taasan välillä.

Rakas Rundi!

Maanantai ilta nyt on
ja keimuen menemme poh-
joista kohden. Kiirukoden
kirjoittamaan sinulle jostu-
lin merikipeäksi! Täällä
alalla tuntui vähän il-
tä. Odotin kovin ensim-
mäistä kirjittain - ja sitte
odotin toista. Se tulikin
Poriin ja heti päätiin
vastatta. Mutta on ole
tienyt mite vastaisin.
En luvut että kirjoitankaan

sinulle toista kertaa. Sillä
en tunnustami kumminkin
kaan saa paperille. Tuhon
niitä koskaan saa pu-
hunkaan selvitä. Ja minä
en voi eikä tahdo kirjoit-
taa. Mutta nyt tiedän
sinun odottavan minulta
kirjettä, luottomana odot-
tavan ja siksi kirjoitan
edes jotain. Tavoit etti olen
kokonaan sinun tyttönä nyt,
lunllakkeni - nyt taas -
ja lunllakseni myöskin ai-
na. Siksi minä joskus
kerroin sinulle kaikki
mitä ajattelin ja kerroun
ihan varmaan jos aiina-
si pysyn omassa tyttönä.
Nyt en voi - tiedätkään
vanhasten etti minussa

toivinaan tulee jimmalle
mielleitä, jotka ovat ihan
ymmärtämättömiä - kaikilla.

Sitten ne katoavat jähka mie-
rkein ymmärrät ne. Sitten
en koskea mitään, en arvele,
olen vaan siun, ihan
siun aimaksi, koko näl-
lustani, enkä koskaan, kos-
kaan päästä siuna! Tä-
miestä aprikoitse, kerran kuo-
maat että ymmärrät mi-
nua täydellisesti - jos -
Silloin minäkin olen niin
iloinen, keveä ja muori-
kein ikänä olen ollut, kun
olin 15-vuotias. Ja se on
työ ja varma.

Perilaiset ovat
ollut erittäin ystävälli-
sä, ajatteles että eilen
sain kukkavilkonkin run-
sompuna ~~na~~ nauttoineen.

Ja illalliset pidettiin
meille näytännön loputtua.
Ammune lausui kausse
Rergbonin luona. Kriittäin
ytävällistä väkeä, hyvin
hienoa. Nyt olemme kes-
kellä merta. Mairinki käy-
mutta pitkiä rallot ovat
jo aivan nielait. Aurin-
ko on laskenassa puoli-
pilvestä. Talo sinne päin
on "kaukomaailminen". Tohtori
soittaa fantasioja salou-
gissa tuossa veressä, verko-
vaan on välillä. Oi, jos
kerran sain, kerran edes
matkustan näin toisen kaus-
sa, jotta saisi ja jolle antai-
si itsestään kaikki! — Jostin-
jostat, läheli suoraan Ou-
lun. Sano Annalle pal-
jon terveinä.

Hildasta.

Yhoppilashuone
Perillä 18/8 86

Rundini, oma sulhoni!

Jos voisin vetää sinut
jollain taika langalla tän-
ne takaisin! Minun on
niin, niin ikävä! Ja kuin-
ka minä laskin kaan-
sinna pois; enkä edes
lähtenyt mukaasi! —
Enkä minä yksin ika-
voi. Kaikin me istum-
me ja jokotoinen lause
(vähintään) on: Pojat on
poissa! — Ilma on niin

ihmeen kaunis. Syksyksen
hiljainen ja lauhkea
mutta suureva ja kau-
nis. - En tiedä mitai
antaisin, jos tän' iltana
taas naputtaisit ikku-
naani ja ntte kumliin
sinun, sinun ääsen.
Olemme tulleet siihen
päätökseen jokainen, että
kumpainenkin syliimme
kieppaisimme, jok' ike-
sen meistä, jos vaan
nyt takaisin tulisitte.
Aidin on ihan yhtä ike-
nä kuin meidänkin. As-
ken Tuolla ja Tuossin-
me sitä, että jos pyydet-
täisi sinua tulemaan
tänne takaisin. - Oi,

kun näkint kuuika
kauniste on! Miksi
ette piipyneet huomi-
seen. Harvoin täällä
näkee niin kauniste,
On jo häneä; koko
jätövi ja taivas poh-
jaisessa punanen ja si-
ninen, keltanen ja har-
maa. Ja sumu, myr-
sumu kuin vieno ve-
ho gll 'ympäri; ja niin
hiljaisista ja tyhjästä.
Kunhu edes linnun
laulun. — Ja minä
käypään minne min
kuin läimämi. — Snyt
kunlun jätövi seivan.
Sikin sopii min stän-
nigissä nyt. — Harv-

ne ja Riikka ei sa-
no ymmärtävänsä kuin
he voi ikävöidä sinua
enemmän kuin Kun-
nasta ja kuin arvelin
etten tuntisi Kunnasta
ikäviiväni jos sinä ol-
isit täällä, he ihan suut-
tivat. - Eilen illalla
kysyin kortilla oliko
sinua ikävä. Ja sinun
oli kovasti. Ja miun
oli mielen hyvä. Ajatte-
les, niin perhe! ja ette
kysyis, kirjoitanko tänään
- ja minä kirjoitan.

Talokuvani on jo däälläni.
Heti menen sen siihen
asetin. Mutta se ei juuri
mitään. Tiedänpä sentään
että ajattelit minua mi-
nä kotressasi. Ehkä minä

näytät intelligentimmäl-
ta ilman partaa kuin
parralla. Mutta voi-
makkaammalla ja ter-
veemmällä näytät par-
rakkaana. En saanut
sillä Hanteletarta vielä.
Siellä Turvolla oli jon-
kun hyyryläisen mar-
kapanjäiset, pakeni
portilta pois. Tule-
valla sovitteellasi
sen läheltä. — Tuletti
sain kiijee. Hän van-
nottaa minua tule-
maan sinne 20 päivän.
Mamma puhui vaan
helsinkiäis asioista ja
teistä ja teistä tääl-
lä vaan puhutaan
ja keuhkaan. Hän-

nan kanssa kirjoitam-
me yhteisen kirjien luo-
maalle. Hän jätti jon-
kun avaimen tänne,
eikä lussu tahdo kir-
joittaa yksin. Nyt loppu-
tu. En aikonut kir-
joittaa kuin muutaman
rivin mutta näin pal-
jon mitä tuli. Aioisin en-
sin odottaa sinulta kir-
jettä. En ole kääntänyt
vedes yhtä riviä tänään.
Olen ihan ollut sairas
mielistäni. — Toiani
kertomuksesta pölin
— Enne saaneet eilen
päivämme koko iltana
lta te olitte pois. Tä-
näin olemme sen tun-

lueet. Hynäi yötä,
armas, onas poikani,
mieheni!

Hildas!

Tampere 19 p. Elok. 1886.

Rakas Rindini!

Olin sekä iloinen että surullinen saadessani kirjeesi. Iloinen kirjestä. Surullinen siitä, että niillä olit yksin, kummassa ikävässä Helsingissä. Ja sitä kaduin niin etten varmastikin vaeltaisi sinua palaamaan tänne. Aitakin senoi, kun herroit että meidän syyskuun alusta

Helsinkiin : olinhan hän-
nitte voinut viipyä
täällä niin kauan.
Täällä olisit pysynyt vi-
heämpänä ja iloisempa-
na kuin niellä ikävää
sattiorlassa, jonka mi-
nikin aina pisaroi. —
Mitäkö sanon menosta
huvittelun ? Olen iloi-
nen siitä, vaikka petkään
että saat valvoa ja
rasittaa itseäsi liikaa.
Hyvä on että että tule-
vat muuten tunteen
kykyä. Ja hyvä olisi
että hometar kiinnittä-
isi itseensä enemmän
kin muoria, imakkaita
voimia. Itsekin pysyisin

nuorena siten. Ehkä
minäkin siten saat var-
man viran pikemmin ja
tunnut itseni sitte roh-
keammaksi ja vapasammaksi.
Ja ehkä minä-
kin siksi saan oman työni
ja sitte me harkimme
itsellemme yhteisen, va-
loisen työhuoneen. En mi-
nä ~~kaan~~ luule että minun-
lekkaan enää tuntenut ko-
dikhaalta missään, ennen
kuin sitte vasta minun
luovasti. Sillä hiivään ikä-
vät ja kolhot nämät päi-
vät ovat olleet, vaihtu-
musten ole koko kesän
aikana ollut niin kau-
simita päiviä kuin nyt tei-

län mentyäme. - Hän-
na tykkää että meidän
rakkauteemme on paljon
syvempää ja parempaa kuin
Anni ja Väinön. Sanoi
että Anni ikävi siinä
tapaa allekaan kuin mi-
nä, eikä Väinö kirjoita
min kuin minä. Anni, näit
hän lukee sinua kirjesi
iloisena. Kärimme yhdes-
sä hakemassa sitä aamulla
ja päivällä. Hän on hyvin
intresseerattu munten mei-
tä, vaikka ensin kuopiose
häirinyt sinua. Luulen
että hän vähä paljon
tykkää ja kummaasta, vaik-
ka hän - salaperäinen kuin
aina on ollut - peittelee

sitä. Pelkein vaan ettei
Kunnaa ymmärrä antaa
Hannalle kylliksi arvoa.
Hanna on poljella eitä-
tään vakava - ja some
hään on ollut minua
viesnoppi. Eik' se Kun-
nas rakastukkaan häneen!
Eikä se poika vielä muis-
tele tuota arvotonta
Ninna luterkaa! —

Eilen illalla pönnin maata
vasta $\frac{1}{2}$ 1. Odottelin sinua.
Ajattelin, että ehkä tulit
takaisin, koska et mene
Turkunkaan. Tulit
tänne siksi aikaa. Itkin
sitte, istuessani yksin
kuntamossa, kun et tul-
luthaan. Oiva kl. 3 mukim

puoli unessa, kummellen
kummisiko askelia.

— En saa nähdä sinua,
enemmän Helsingissä.

— Olen ollut henk-
kimässä itselleni uuden
mustan puvun. Nyt ky-
ään ostaa pukejani aina
vaan ajatellen, milta
ne sinusta näyttäisivät.
Jos saan ongelian vaan
ymmärtämään tarko-
tustani ja esseenään
antaa puolel "chick"ia
tulee siitä sinun mi-
leiseni ja minulle sopi-
va. — Kantatuttaren saat-
teen, joka oli sinulla,
vaikka joulun aisti,
jähka se vaan on

käytetty kerran kirjasto-
sen. Tapanin Riekkösen
ja puhelin siitä hänelle.
Kalle Kaljakainen ei ole
kaynnyt viittä peluamassa.
Kotilla ei ole ~~stettu~~ ^{stettu} mun-
ten kuin joskus teidän
muistokseen. Jussu on
silloin ollut siunna, mi-
na Kunnane, toistemme
ilokki. Päätöni on särke-
nyt minunkin joka päi-
nä siitä asti kuin sinä
lähdit mutta noin
vähä raen. Ehkä se on
sympatiaa. Kernaasti ottaa
sin ainaisekni sinun pääin-
säkyri, jos sinä siitä niten
päänsit vapaaksi. —
Kirjoitathan pian? —

Ruudi, minä rakas.
Tou sinua niin!

Hildari.

Tampere 22 p. Elok. 1886.

Rakas Nunt.!

En ollut aikomut ki-
jottaa sinulle ensinkään,
että lunle minun
makaavan vuoteen oma-
na ihävistä ja nltte la-
hetämyl muntamien
ranhoittavia varoitukia.
Tasta Porista olisin
kijottenuut saatuani
jotain analliste herot-
tavan. Mutta nyt set-
tiin anaa jo täällä-

kin ja käyttäin nyt
tilaisuutta. Näes, Kus-
taa ei tule järjesty-
selle Helmenjokseen. Hän
on rakastunut Hul-
daan ja ihan pata-
hulluksi. Ellei mitä
liikaa oteta puole-
kseen, pitää Kortin tyt-
töiden maksaa 70 m.
Ja Kusta asettuu
Jukan kanssa pyököksi
ja se heidän koppin-
sa hyötään pois. Sa-
moin minun pyökö-
ni, kun minä en tule
kumminkaan minne
ennen joulua j. n. e.
Munten ottaa Kusta
puoleksi vastuuksi.

päälle j "niisä kuin
nyt ja hygräänisen".
Sama minusta! Mai-
non mukavaa minulle!
Kyllä minä maksan
100 n. Mutta sillä
vaidiskin yhtä kom-
an ja kauriin alon
kun neiti Nervander
ja että ei tarvitse
pitääni talous huolia!
Jumalan kiitos että
saan ainakin olla
tyhjänä alle pois hä-
nen vaimunsa päälle
ja näkemästä siitä
syrim kamin katseita, joll-
la komentoa pidetään.
— Minä minulle nyt
neiti! puhun, kun

en uskalla sille poika
paralle kirjoittaa, sillä
tietysti se pukee
sillä paraimman jor-
hensa mukaan. Juma-
lankos lie nyt itti se
nyt on niin kuyasti
säisteliäs tai mikä
lie. - Pitte sain toisen
tunnen sinun kirjeen
johdosta. Aiot hyys-
tä kyyhkin ja kam-
marin. Hyysää sinä
meiltä. Asut sinä
poikain kammarissa ja
nsäin käytävähen on ei.
En minä tule luulta-
vasti ennen joulua
sinne, sillä te aateti
ei kukaan ennen

tulevan valmiiksi.
Sill' on kaa annu kussa
Taa Jukan kanssa
minun kyökissäni.
Työt kolmisen isom-
massa huoneessa. Äiti
makasi joko tyttöin
kanssa tai jättäs
poikain kyökki. Se
tulisi sinullekin hal-
vemmeksi. Sen oike-
an kyökin hyry ja-
kainne, niin että
mamma sai sillä
valmistaa illalli-
sen meille ja vähä-
munta siltain kuin
tahdot. Jos äiti
lähtisi pois ennen
kun minä tule, ot-

täin nimen ehkä
harkkiaan me-
käläisillekin illal-
liste Haman avulla
ja "steudataksaan".
Tunni nyt. Joulu-
kunnan alusta voitit
sitte kaikki itselleni
oman kortteerin. Sil-
loin on helppopi
saadakin sellaisia
pikkun asuntoja. —
Äiti ja Hanna läh-
tivät täältä maan-
nantai-aamunassa.
Itse lähdin torstai-
aamuna varhain, he-
vosella, josta olen
luvanut maksaa 20
g'oa olen perille per-

Jantaina kl. 9. —
Pönderström lähetti
takahaisin "Muorten
tiiton". Sitä muuten
odotinkin. Lisässä
oli Aatto P. arvostelu.
Sama mies oli korjau-
llut minun konsep-
tiini. Tuhmasti,
mielestäni enin. Ei
hyväkyn "kyllyks' niti!"
Pitäisi olla: "niti on
tarpeeksi puhuttu!"
Heijon muissa!

Kiintaan kirje
on tehnyt minut
hyvin viivöösiksi. Sen
ei ke huonamut kor-
jeste. Muuten voin
mainiosti, eikä joutua

mitään. On meilläkin
ollut kuvia. Olemme
soveltaneet, nimeet ja
heitteet kiekkoa. Kun
ei se tullut tällään
aikanaanne tehtyä. Itä
olemme kunnastetut.
Pano kunnalle hyvin
paljon tervettä.
Hiljaasi.

Kunla; Rundi,
lähetä ne kaksi vii-
meistä kirjettäni minulle
Periin. Itsekkin jo
pidän hassutuksina
ja sairautena niitä.
Lähetä nyt!
Pyytäi Hiljaasi.